

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

4. Sententia Ordinarii in favorem exempti lata an subsistat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

probatio justificet appellationem alias si ut iudex procederet, exceptionis legitimæ oppositæ oblata probatio appellationem justificaret, cap. interposita de appell. cap. inter Canonicos de electio, si verò illi sint in possessione, quod non visentur, non poterit eos sic excommunicare. Innoc. in c. venerab. de Cons. libi Ant. de But. Marian. Sot. in de viciat. l. 3. q. 14. Fel. in c. sacro. de sent. excom. Ant. Conuen. in Praxi Neapolitana c. 18. p. 92.

QUESTIO IV.

Sententia ab ordinatio in favorem Exempti lata, an subsistat?

SUMMARIUM.

1. Nemo qui condemnare non potest, absol- vere potest.
2. Quod in favorem alicujus intradatum est, in ejus odium retorqueri non potest.
3. Sententia Judicis Laici absolutoria in favorem Laici lata, est nulla.
4. Sententia Ordinarii absolutoria ab ex- communicatione in exemptum lata non subsistit.

Non deest ratio stans à parte negativa ratiocinando à Juris regula, nemo qui condemnare non potest, absolvere potest, l. nemo qui condemnare ff. de Reg. Juris. quam fusè post Decium & alios enucleat Navarrus cap. verb. de penitent. dist. 1. fol. 405. Vtius tamen est sententiam Ordinarii in favorem exempti latam vires sortiri: alioquin enim privilegium in favorem concessum in odium & lesionem redundaret quod jus non admittit, uti in ipsissima hac quæstione post Decium, in d. l. nemo n. 2. resolvit Bal. 1. in l. quoties C. ubi Senatores vel Clarissimi. Frederic. de senis Conf. 90. non autem obstat antinomia d. l. nemo qui condemnare non potest, secus verò si ob privi- legium personæ concessum condemnare non possit. Nam tunc absolvere poterit. Decius d. l. condemnare n. 2. & ita quadripartitæ illæ regulæ de quibus Navarrus loco jam laudato, limitandæ sunt: Qui condemnare potest, absolvere etiam potest, Qui condemnare non potest, absolvere non potest, Qui absolvere non potest non potest condemnare, confirmaturque hæc conclusio de his quæ de Indulgentiis alio in loco lib. 2. quæst. 58.

Similiter non obstat, quod sententia Judicis Laici absolutoria in favorem Clerici lata, sit nulla. A post ad Barib. Conf. 225. in vers. Clericus in fin. lib. 1. Card. Tuschus Com. Conclus. tom. 2. Conclus. 385. Incip. Clericus non sub sunt Principibus n. 30. uti non obstat, quod sententia Ordinarii absolutoria ab excommunicatione in Exemptum lata non subsistat. Abb cap. cum tempore n. 2. vers. Item Interest de Arbit. quia Rom. Pontificis interest, qui est superioris immediatus, ut subditus suus non judicetur ab alio, nec etiam absolvatur, de Arbitris.

Hhb 3

Q.E.

Q V A E S T I O V.

Ordinarius an possit excommunicare sublatum in loco Exempto existentem.
 1. Absens excommunicari potest in & ex- 2. Excommunicatio est actus extrajudicialis
 stens in alieno territorio. qui extra territorium exerceri potest.

Pro affirmativa late respondit Federicus de Senis *Conf. 16. Col. 6. vers. ad factu-*
dam questionem usque ad finem antonomiasque solvit quas lib. 4. quaest. 110. attu-
 li, ratiocinaturque ab absente ad subditum in alieno territorio existentem: ut licet
 absens excommunicari potest, *cap. veritatis ubi glo. de dolo & contum. cap. Sacro de sent.*
excomm. Fede. conf. 11. cap. discernimus. 3. quaest. 8. cap. 1. §. aduciebatur de concess. proben.
lib. 6. ita &c in loco Exempto seu alieno territorio existens, id quod plena manu ab
 eodem Federico de Senis confirmatur *d. Conf. 16.* est enim excommunicatio actus
 extrajudicialis, qui extra territorium exerceri potest. *Franc. cap. venerabilis in p. m. 3. de*
sent. excomm. in 6. Eaque inno datus ubi vis terrarum manet alligatus. *Abb. cap. ad repre-*
mendum n. 2. de offic. ord. videtique poterunt ea quae inferius in non ab simili quaest.
 scripsimus, qu. 87.

Q V A E S T I O VI.

Citatio in subditum in loco exempto existentem, an subsistat?

1. Citatio in alieno territorio non subsistit. *dictione Judicis citantis.*
2. Ab uno actu judiciali ad alium efficax est argumentum. 4. Subditus in alieno territorio citatus non comparens, fit contumax.
3. Citatio per edictum sumit vires à Juris-

Ratio dicitur, quia Citatio in alieno territorio non subsistit *And. Gail. l. 1. obfer. 56.* Responderetur nihilominus, citationem subditi in loco Exempto exist-
 entis subsistere. *Feder. de Senis conf. 2. de Conf. 11.* idque ad instar sententiae quae sub-
 ditum in loco Exempto degentem afficit atque ligat, ab uno enim Actu Judiciali ad
 alium efficax est, & validum argumentum. *Feder. de Senis d. Conf. 11. cap. cum inter de*
except. cap. Pastoralis de offic. ord. cap. 2. §. aduciebatur de concess. prob. l. properandum §.
fin. Autem C. de Judicis. Confirmatur, quia citatio seu citationis executio quae fit per
 3 Nuncium, Epistolam, vel edictum, positum in loco Jurisdictionis citantis, sumit vi-
 res à Jurisdictione, de Jussu Judicis citantis facto in loco debito, *Feder. d. Conf. 11.* ut
 proinde citatio verbalis extra Diocesim citantis facta vitari non possit, *l. 2. ubi in rem*
actio cap. Romana §. contrahentes de foro comp. Clem. unica de foro comp. Feder. d. Conf.
16. reddatque subditum in alieno territorio existentem contumacem atque immo-
 4 rigerum *l. 2. C. ubi in rem actio d. cap. Romana §. contrahentes de foro comp. in 6. l. omnes*
§. si vero C. de Episc. & Clericis Feder. de Senis d. Conf. 16. Quae de te vide etiam infra
 qu. 71. & fufe Barth. l. 1. n. 3. cum Apoft. ff. de Requirendis Reis, Consonant ea quae
 late adferuntur à Guido, Papa decil. 503. n. 3.

Q V E